

отъ командуванието на армията, да образува министерство отъ патриоти и да спечели, ако е възможно, довѣрието на населението, като заяви, че той нѣма да прѣдприеме никакво усиление на влѣстѣта си безъ свободното и формално съгласие на народа. На 26 юний Годе прочете проектъ за адресъ до краля, съставенъ отъ Кондорсе, въ който съ силни думи се указваше на опасното поведението на краля и на справедливигѣ недовѣрия които тѣ вдъхваха. Канияха го „да спаси отечеството и короната си заедно“ и да влѣзе искрено въ конституционния пѣтъ. Тие съвѣти, които идяха отъ срана на една партия чиито републикански въззрѣния не бѣха тайни за никого, бѣха приети, както и трѣбваше да се очаква не по-добрѣ отъ прѣдложенията на Лафайета. Краля ги рѣзко отхвърли. Въ сѣщото време и распаленитѣ патриоти отхвърлиха проекта на Кондорсе, защото тѣ не вѣрваха въ искренността на краля; тѣ считаха, че въ всѣко примирие съ него ще да има каква годѣ примка.

Опитванията на Жирондинцитѣ показваха до колко ги тѣхъ безпокоеше близкия край на кризата. „Често въ течението на юлий, разказва г-жа Роланъ, ние си приказвахме съ Серванъ и Барбару, и като виждахме работитѣ какъ утиватъ отъ день на день по-лошо, чрѣзъ вѣроломството на палата и застрашителното настѣпване на враговетѣ, ние се чудехме какъ да отървемъ свободата. Барбару съвѣтваше да се прѣнесе Събранието въ неговото отечество Провансъ. чейто духъ той хваляше. Но надявамъ се, прибавяше той, че марселцитѣ ще сж дошле, ще успѣятъ заедно съ парижанитѣ да укротятъ палата и че това може да докара република“. Въ разни тайни събрания се обсъждаха планове за народно възстание: но нѣмаше опитни водачи; Жирондинцитѣ и Якобинцитѣ се прѣдпазваха. Робеспьеръ не се яви на засѣданито на бунтовническия комитетъ, който